

Det var en gang tre jenter som het Sigrid, Ida og Emilie. De var ute i skogen på grunn av et Naturfagsprosjekt de hadde på skolen. De skulle finne dyr i skogen og skrive opp hvor mange dyr de hadde sett av hvert slag. Og så skjedde det:

De gikk på stien og hadde funnet tre forskjellige dyr. En kråke, en rev og en elg. Så så Emilie et hus bak noen trær. Sigrid og Ida ble nysgjerrige. Vi går inn å så Ida. Der inne er det sikkert noen dyr. Jentene løp inn i huset. Emilie var ikke helt enig, men ble med. Inne i huset var det støvete og luktet linnestengt. Så dere det, sa Ida. Hva da? Jeg så noe som rørte seg, det så ut som et gjennferd. Ja særlig sa de to jentene i kor. Jeg mener det. Men det Sigrid og Ida ikke viste var at i andre etasje gikk det igjen gjennferd. Dette var en gammel skole en gang, sa Ida. Men det sies at rektoren på skolen synes elevene var så dårlige i matte at han drepte en og en med øks. Det er ikke sant sa Emilie. Jo det er det jeg har hørt. Sigrid begynte å gå mot en stor trapp. Ikke skyld på meg vist du ikke kommer levende ned igjen. Noe sa Sigrid. Og begynte og gå opp trappa. Jeg fikk en idé sa hun. Dere går ned i kjelleren og jeg går på loftet ok? Okay da. sa Ida og Emilie, så gikk de ned i kjelleren. Sigrid begynte og gå opp

trappa. Det knirket i de råtne trappetrinnene. Plutselig hørte hun en lyd. Det var bare en flaggermus, men Sigrid ble skremt. Fjook, sa hun lavt for seg selv. Hun gikk videre, det var en stor trapp. På loftet var vinduene spikret igjen med råtne planker. Det var spindel vev i krokene og et utstøppet elghode på veggen. Hun gikk litt videre og kom bort til et skap. Det var skjullet hoder til å åpne skapet med. Sigrid åpnet forsiktig skapet. Og idet hun åpnet skapet hørte hun masse barneskrik. Hun skvatt til og falt bakover. Hun holdt seg for ørene og smudde seg. Og bak henne var det en diger seng. Barneskrikene stoppet og det ble helt stille i huset. Hun reiste seg og så bort på sengen. Men hva var det som lå i sengen. Sigrid gikk litt nærmere og der så hun det, det lå en mann i sengen. Sigrid løp bort til trappa og spurtet ned, Emilie? Ida? ropte hun. Men fikk ikke svar. Og så kom Emilie løpende. Ida har falt gjennom gulvet. Begge to løp ned i kjelleren. Hjelp! ropte Ida. Vi kommer nå ropte Emilie. Og der lå Ida. Hjelp! skrek hun. Det er noe som drar meg nedover. Sigrid så gjennom en sprekk i gulvet. Det er de døde skolebarna som gjennferd, stønnet Sigrid. Så dra meg opp da skrek Ida. Så dro de henne opp. Og løp for harde livet, Ut gjennom den store utgangs dør og gjennom skogen. Og til slutt kom de til huset til Ida. Alle jentene var livredd.

Og så løp Sigrid og Emilie hjem til seg.

Og ingen levende eller død skjel har noengang sett
Ida, Emilie og Sigrid i nærheten av den skogen noen sinne.

Og det viser seg at mannen i senga er rektoren på skolen. Han
som drepte alle skolebarna.

